WPROWADZENIE

Jak wspomniano we *Wprowadzeniu* do numeru 39/1, celem *Neofilologa* nr 39 jest przedstawienie badań prowadzonych przez polskich naukowców dających się zaklasyfikować do dziedziny ogólnie nazwanej *psycholingwistyką* i *akwizycją języków*. Przedstawienie to ma charakter sprawozdania z prac prowadzonych obecnie w jednostkach w całej Polsce: Uniwersytecie Jagiellońskim (A. Otwińska et alii, A. Kubiczek, I. Janowska, I. Kowal), Uniwersytecie Pedagogicznym im. KEN w Krakowie (M. Marzec-Stawiarska), Akademii Pomorskiej w Słupsku (A. Biedroń, D. Werbińska), Uniwersytecie Śląskim (A. Łyp-Bielecka, I. Dronia), Uniwersytecie Rzeszowskim (K. Miłułka), Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (K. Kotuła), Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II (M. Sowa, U. Paprocka-Piotrowska).

Dynamika rozwoju badań psycholingwistycznych, a w tym akwizycyjnych, wynika poniekąd z ich aplikacyjności – zainteresowania psychologów i lingwistów (psycholingwistów i akwizycjonistów) skupione między innymi na procesach komunikacji językowej oraz ich kognitywnych uwarunkowaniach zbieżne są z interesami badawczymi dydaktyków, zwłaszcza zaś glottodydaktyków. Jak bowiem zauważa Dakowska (2001: 16) „nie ma takich procesów uczenia się, które jednocześnie nie byłyby procesami poznawczymi”. Glottodydaktyka, dziedzina powoli zdobywająca własną odrębność i autonomię poznawczą (Wilczyńska i Michońska-Stadnik 2010), a której przedmiotem badań jest nauczanie/uczenie się języków nieprymarnych, odwołuje się do wyników badań z zakresu psycholingwistyki i akwizycji języków, wskazując na rolę procesów poznawczych w przyswajaniu i użyciu języka obcego.

W tomie 39/2 dominują więc teksty o charakterze akwizycyjno-dydaktycznym. Poruszają zagadnienia związane z metodami pracy w klasie: pracą w grupach (I. Janowska, I. Kowal), wykorzystaniu języka ojczystego (A. Łyp-Bielecka) czy komponentu kulturowego (K. Miłułka) w procesie przyswajania języka, jak również

zagadnień szerszych: podejścia komunikacyjnego i zadaniowego w pracy z klasą (M. Sowa) oraz sposobów aktywizacji uczących się (K. Kotuła).

Wszystkie prezentowane teksty są oryginalne, a ich obecność w numerze 39 ma głębokie uzasadnienie merytoryczne. Jako badacz prowadzący prace głównie z zakresu psycholingwistyki i akwizycji języków, jestem zdania, że ta seria artykułów jest znaczącym krokiem w upowszechnianiu wiedzy teoretycznej oraz rozwiązań praktycznych stojących u podstaw pracy nad umiejętnością posługiwania się, uczenia się i nauczania języków.

Urszula Paprocka-Piotrowska

BIBLIOGRAFIA

- Dakowska, M. 2001. *Psycholingwistyczne podstawy dydaktyki języków obcych*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Wilczyńska, W. & Michońska-Stadnik, A. 2010. *Metodologia badań w glottodydaktyce. Wprowadzenie*. Kraków: Avalon/Flair.